

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Minerva, sive de causis latinae linguae commentarius

Sánchez, Francisco

Schoppe, Caspar

Perizonius, Jacobus

Franequera, 1687

XI. Miles

[urn:nbn:de:bsz:31-109138](#)

per *au*, nunc per *o*, enunciarunt; ut, *taur*^o,
taurus; *aūlā*, *aula*; *Kaukus*^o, *Caucasus*; *āvior*,
aureum. *Orata*, inquit Festus, genus pisces appellatur,
 à colore auri, quod rusticī Orum dicebant;
 ut, auriculas oriculas. Itaque Sergium quoque
 quendam prædixit, quod & daubis annulis aureis,
 & grandibus uteretur, *Oratam* dicunt esse appellatum.
 Hec Festus. Quin & sepe apud antiquos,
au, migrabat in *o*, ut *cauda*, *coda*; *Caurus*, *Co-*
rns; *plaustrum*, *plostrum*; *cautes*, *cotes*; *caudex*, *co-*
dex; *plaudo*, *pledio*, *explodo*; *Plautus*, *Plotus*; *cau-*
tio, *cotio*; ut apud Plautum; *Nibili* *cotio* est.
 Eodem igitur pacto ex *μανερός*, id est, obscu-
 rus & niger, fit *morus*, cuius fructus niger est.
 Quid, quod etiam *apud Græcos in usu est,
μορέα, pro ipsa arbore mori? Sepissime His-
 spani, faciunt o: ut, *Tauris*, *toro*; *auram*,
oro; *laurus*, *loro*; *pansas*, *posas*, *Maurus*, *Moro*,
moral; *laus*, *loor*; *laudare*, *loar*; *Paulus*, *Polo*; *can-*
da, *coda*; *causa*, *cosa*; *paucum*, *poco*; *audire*,
oyr; *auditus*, *oydo*; *cautum*, *coto*; *caules*, *cole*.
 Et Italice *Moro*, significat fuscum; ut apud
 Tassum in Amadigiano, 57.

Un Gigante nel volto arsiccio, & more.

XI. MILES.

Festi Pompeji hæc sunt verba; *Militen* *Æ-*
lius à *mollitia*, *καὶ ἀνιψεωσιν*, id est, per
 antiphrafin, dictum putat, eò quod nihil mole,
 sed potius asperum quid gerat; sic ludum dicimus,

* Apud Græcos in *μορέα* est] Immo & ipsum *μορέα* pro
 fructu. Unde proinde rectius, repugnante licet prosodia,
 adducit Vossius Latinam vocem.

Et quo minimè luditur. Hæc ille, satis ineptæ.
 Ulpianus lib. 29. l. 1. §. de Militari test.
 Miles, inquit, appellatur, vel à malitia, id est,
 duritia, quam pro nobis sustinet; aut à multitudine,
 aut à malo, quod arcere milites solent; aut à Græco
 verbo χιλιος, unde χιλιον trahit est: nam ita
 Græci Χίλια, & mille hominum numerum appellant;
 quasi millesimum quemque dicas; unde ipsum quoque
 ducem χιλιαρχον, appellant. Hæc ille. Ex his au-
 tem opinionibus postrema verior, & aptior
 est, utpote quæ Græcae origini magis quadret.
 * Itaque miles, propriè dicebatur, qui unus ē
 mille, non sine dignitate nomenclaturæ, vo-
 cabatur. Nos dicimus de xxiv. rectoribus
 Hispalensibus; Es veinte y quatro de Sevilla. Ver-
 ba porrò Ulpiani male citat, & interpretatur
 Laurent. Valla lib. I. cap. 14.

XII. SIMULTAS.

Simultas, inquit Festus, dicta ex contrario,
 quia minimè sint odientes se simul. Hæc ille.
 † Sed quur non potius à simulando, quum
 qui latenter dissentiant, semper simulata lo-

R r   quan-

* *Itaque miles propriæ &c.]* Vere Miles à Mille deducitur,
 quod vocabulum olim etiam Mile scribatur. Scilicet
 temporibus Romuli quæque tribus mille homines confe-
 rebat in Legionem. Unde qui inter eos erat, dicebatur
 Miles, quasi milesimus, seu unus ex illis mille vel mille-
 mis. Qui vero his mille millesimis præterat, à Tribu
 Tribune appellabatur. Hæc vera ratio & origo vocabu-
 li Miles. Verba Ulpiani paulo aliter se habent

† *Sed cur non potius à simulando]* Addit hoc ipsum etiam
 Festus. Potest, inquit, & à simulatione dicta existimari,
 quia simulato loquuntur ad invicem. Ego vero potius dictum
 arbitror ab eo, quod inter pares tolerare esse æmulario,
 & que inde oritur, invidia ac contentio. Vide Vos-
 sim.